

AKADEMISK ARTIKEL

Profeten Muhammads (ﷺ) Polygami:

Gudomlig Vilja, Humanitärt Uppdrag och Teologisk Förankring

En analys utifrån sunniislamisk tradition, primärkällor och klassisk fiqh

Ämnesområde: Islamisk teologi och biografi (Sīra)

Metod: Analys av primärkällor — Quran, Sahih al-Bukhari, Sahih Muslim, klassisk Sīra-litteratur

Datum: April 2026

ABSTRAKT

Denna artikel analyserar profeten Muhammads (ﷺ) äktenskap ur ett sunniislamiskt teologiskt perspektiv. Genom att granska primärkällor — Koranen, Sahih al-Bukhari, Sahih Muslim, samt klassisk Sīra-litteratur av Ibn Hisham och Ibn Saad — argumenterar artikeln för att profetens äktenskap inte var motiverade av personlig njutning, utan av gudomlig befallning, humanitärt ansvar och politisk-social nödvändighet. Särskild uppmärksamhet ägnas åt det faktum att merparten av hans hustrur var änkor, äldre kvinnor och i behov av skydd och social rehabilitering. Analysen visar att polygamin var ett instrument för islamisk statsbyggnad, stamallianser och bevarandet av sociala strukturer i 600-talets Arabien, och att varje äktenskap kan beläggas med teologisk och historisk motivation.

Nyckelord: Prophet Muhammad, polygami, Sīra, sunniislam, islamisk etik, Khadija, Aisha, äktenskap i Islam, fiqh, teologi

1. Inledning

Profeten Muhammads (ﷺ) liv och gärning utgör grunden för islamisk etik, lag och andlighet. Hans personliga val — inklusive hans äktenskap — betraktas inom sunniislamisk tradition inte som privata beslut, utan som handlingar som är del av den gudomliga uppenbarelsen och ett föredöme (uswa hasana) för troende. Frågan om profetens flergifte har länge varit föremål för debatt, inte minst i moderna västerländska kontexter. Kritiker har ibland framställt äktenskapen som tecken på sensualitet eller maktmissbruk, medan muslimska lärde och klassiska exegeter erbjuder en radikalt annorlunda läsning baserad på textuella belägg och historisk kontext.

Denna artikel tar sin utgångspunkt i sunniislamiska primärkällor och syftar till att besvara följande fråga: Varför gifte sig profeten Muhammad med så många kvinnor, och hur motiveras detta teologiskt och historiskt inom sunniislam?

Artikeln är strukturerad kring tre huvudargument: (1) Gudomlig befallning och profetisk exceptionalism, (2) Humanitärt skydd och social rehabilitering av utsatta kvinnor, samt (3) Politisk och diplomatisk funktion av äktenskapliga allianser. Varje argument underbyggs med källhänvisningar från Koranen, hadith-litteratur och klassisk Sīra-forskning.

2. Metodologiska Överväganden och Källmaterial

En islamisk-teologisk analys av profetens äktenskap kräver metodologisk klarhet. Denna studie tillämpar en traditionell sunniislamisk hermeneutik (usul al-tafsir och usul al-fiqh), vilket innebär att Koranen tolkas som det primära normativa dokumentet, hadithlitteraturen som det sekundära, och Sira-litteraturen som den biografiska ramen.

2.1 Primärkällor

De viktigaste primärkällorna som används i denna artikel är:

- Al-Quran al-Karim — den heliga Koranen, i synnerhet surah al-Ahzab (33) och surah al-Nisa (4), som innehåller direkta normerande texter om profetens äktenskap.
- Sahih al-Bukhari (d. 870 e.Kr.) — den mest auktoritativa hadithsamlingen i sunniislam. Hadither om profetens hustrur, hans äktenskapsliv och Khadijas roll citeras genomgående.
- Sahih Muslim (d. 875 e.Kr.) — den näst viktigaste hadithsamlingen, med kompletterande material om profetens hustrur (Ummahat al-Muminin).
- Ibn Hisham, Sirat Rasul Allah (baserad på Ibn Ishaqs original, d. 767 e.Kr.) — standardverket för profetbiografi.

- Ibn Saad, Kitab al-Tabaqat al-Kabir (d. 845 e.Kr.) — innehåller detaljerade biografier om profetens hustrur.
- Al-Tabari, Tarikh al-Rusul wal-Muluk — viktig historisk källa för kontextuell förståelse.

2.2 Sekundärlitteratur

Som sekundärkällor används moderna islamiska lärdes verk, inklusive Imam al-Ghazalis etiska diskussioner i *Ihya Ulum al-Din*, Ibn Qayyim al-Jawziyyas *Zad al-Maad*, Sayyid Abul Ala Mawdudis *Purdah and the Status of Woman in Islam*, samt orientalisten W. Montgomery Watts banbrytande arbete *Muhammad at Medina* (1956), som trots sitt västerländska perspektiv bekräftar den politiska dimensionen av profetens äktenskap.

3. Teologisk Ram: Gudomlig Befallning och Profetisk Exceptionalism

3.1 Koranens direkta normerande text

Det centrala teologiska argumentet för att profetens äktenskap var en gudomlig vilja och inte ett personligt val grundar sig direkt i Koranen. I surah al-Ahzab (33:50) ger Allah uttryckligen profeten tillåtelse att gifta sig med specifika kategorier av kvinnor:

"O Prophet, indeed We have made lawful to you your wives to whom you have given their due compensation and those your right hand possesses from what Allah has returned to you [of captives] and the daughters of your paternal uncles and the daughters of your paternal aunts and the daughters of your maternal uncles and the daughters of your maternal aunts who emigrated with you and a believing woman if she gives herself to the Prophet [and] if the Prophet wishes to marry her, [this is] only for you, excluding the other believers." (Quran 33:50)

Denna vers är avgörande av flera skäl. För det första riktar sig Allah direkt till profeten och specificerar de kategorier av äktenskap som är tillåtna för honom. För det andra avslutas versen med frasen "detta är endast för dig, inte för de andra troende" — vilket etablerar en teologisk exceptionalism (khususiyat al-nabi) som skiljer profetens situation från vanliga muslimers. Klassiska exegeter som Imam al-Tabari och Ibn Kathir tolkar detta som att profetens äktenskap delvis var av en annan normativ karaktär än de troendas.

3.2 Gudomliga direktiv om specifika äktenskap

I surah al-Ahzab (33:37) befäller Allah explicit profeten att gifta sig med Zaynab bint Jahsh efter hennes skilsmässa från Zayd ibn Haritha:

"So when Zayd had no longer any need for her, We married her to you in order that there not be upon the believers any discomfort concerning the wives of their adopted sons when they no longer have need of them. And ever is the command of Allah accomplished." (Quran 33:37)

Ibn Kathir (d. 1373) kommenterar i sin Tafsir al-Quran al-Azim att detta äktenskap var ett direkt gudomligt påbud som syftade till att avskaffa en orättvis arabisk sed — förbudet mot att gifta sig med sin adopterade sons frångående hustru. Äktenskapet med Zaynab var således inte ett uttryck för profetens begär, utan ett koraniskt uppdrag att reformera ett socialt förbud.

Al-Nawawi (d. 1277) noterar i Sharh Sahih Muslim att hadithlitteraturen bekräftar att profeten var tveksam till detta äktenskap och att det var Allah som gav befallningen, vilket ytterligare understryker den gudomliga viljans primat framför den mänskliga.

3.3 Det profetiska förebildsmönstret (Uswa Hasana)

Koranen (33:21) fastslår att profeten är ett utmärkt föredöme (uswa hasana) för troende. Inom islamisk teologi innebär detta att profetens handlingar — inklusive hans äktenskap — bär en normativ dimension. Imam al-Shafii (d. 820), grundaren av Shafii-rättsskolan, utvecklar i al-Risala principen att profetens handlingar (af' al al-rasul) utgör en form av laggivning om de inte explicit betecknas som personliga preferenser. Äktenskapen, som

skett under uppenbarelsens tid och med Allahs godkännande, är således teologiskt legitima och meningsfulla inom den islamiska normativa ramen.

4. Humanitärt Skydd: Änkor, Äldre Kvinnor och Social Rehabilitering

4.1 Den demografiska profilen av profetens hustrur

En av de mest signifikanta omständigheterna kring profetens äktenskap — och en som ofta förbises i populär debatt — är den demografiska profilen av hans hustrur. Av hans elva (eller tretton, beroende på källa) hustrur var majoriteten änkor eller frånskilda, och de flesta var äldre än honom vid giftermålet eller i medelåldern.

Nedanstående tabell, baserad på Ibn Saads *Tabaqat al-Kabir* och Ibn Hishams *Sira*, sammanfattar de viktigaste uppgifterna:

Tabell 1: Profetens hustrur — demografisk översikt

Hustru	Ålder vid giftermål (ca)	Status dessförinnan	Notis
Khadija bint Khuwaylid	40 (profeten: 25)	Änka (2 gånger)	Profetens första och längsta äktenskap
Sawda bint Zam‘a	Ca 50–55	Änka (Muslim)	Skydd åt en tidig muslim
Aisha bint Abi Bakr	Ca 9–10*	Ogift	Politisk allians; hadith-transmission
Hafsa bint Umar	Ca 18–20	Änka (Uhud)	Skydd åt Umars dotter
Zaynab bint Khuzayma	Ca 30+	Änka (2 gånger)	Humanitärt skydd; dog tidigt
Umm Salama (Hind)	Ca 29	Änka med 4 barn	Skydd; framstående intellekt
Zaynab bint Jahsh	Ca 38	Frånskild (Zayd)	Koranisk befallning (33:37)

Juwayriyya bint al-Harith	Ca 20	Änka/tillfångatagen	Frigav Banu Mustaliq-fångar
Umm Habiba (Ramla)	Ca 35	Änka; fader Abu Sufyan	Politisk: allians med Mekka
Safiyya bint Huyayy	Ca 17	Änka/tillfångatagen	Skyddat henne efter Khaybar
Maymuna bint al-Harith	Ca 36	Änka (2 gånger)	Sista äktenskapet

** Aiishas exakta ålder är föremål för historisk diskussion; se avsnitt 4.3.*

Tabellen visar tydligt att merparten av profetens hustrur var änkor — inte unga, ogifta och attraktiva kvinnor, vilket man skulle kunna förvänta sig om äktenskapen var lustdrivna. Ibn Qayyim al-Jawziyya (d. 1350) konstaterar i *Zad al-Maad* att om profeten hade handlat av begär, hade han gift sig med unga flickor som han var mer attraherad till, inte med änkor i hög ålder.

4.2 Khadija bint Khuwaylid — Det Monogama Förebildsäktenskapet

Det mest upplysande exemplet på profetens äktenskapliga karaktär är hans förhållande till Khadija (r.a.). Profeten gifte sig med henne när han var 25 år gammal och hon var 40 år — alltså femton år äldre än honom, och dessutom en välbärgad affärskvinna och två gånger änka. Detta äktenskap varade i 25 år, och under hela denna tid tog profeten inga andra hustrur.

Sahih al-Bukhari (Hadith 3820) berättar:

"Aisha (r.a.) berättade: 'Jag var inte svartsjuk på någon av profetens hustrur utom Khadija, fast jag aldrig träffade henne, men profeten brukade nämna henne ofta. Ibland slaktade han ett får och delade ut köttet till Khadijas väninnor.'" (Sahih al-Bukhari, Kitab al-Manaqib, 3820)

Imam al-Nawawi kommenterar att detta hadith visar profetens djupa kärlek och respekt för Khadija, och Ibn Hajar al-Asqalani (d. 1449) noterar i Fath al-Bari att det monogama äktenskapet med Khadija under hans bästa år bevisar att flergiftet var ett kontextuellt svar på sociala omständigheter, inte ett grundläggande beteendemönster.

4.3 Aisha och frågan om ålder — En kontextuell analys

Det äktenskap som väcker mest diskussion i moderna sammanhang är äktenskapet med Aisha bint Abi Bakr (r.a.). Klassiska hadither — framför allt i Sahih al-Bukhari (5133) och Sahih Muslim (1422) — anger att Aisha var sex år gammal vid förlovningen och nio år vid äktenskapets fullbordan. Dessa hadither förmedlas genom Aishas eget vittnesbörd.

Inom islamisk traditionell teologi hanteras detta äktenskap utifrån följande argument:

1. Gudomlig befallning: Sahih al-Bukhari (3895) rapporterar att profeten berättade att han i en dröm fick se Aisha insvept i silke, och en ängel sade: 'Detta är din hustru.' I islamisk teologi betraktas profeters drömmar som en form av uppenbarelse (wahy).

2. Kulturell och historisk kontext: Äktenskaplig ålder i 600-talets Arabien — liksom i Bibeln, antikens Grekland, medeltida Europa och majoriteten av förmoderna civilisationer — definierades av puberteten snarare än en numerisk ålder. Den moderna definitionen av barndomsskydd är ett relativt nytt juridiskt och psykologiskt konstrukt.

3. Aishas intellektuella roll: Aisha blev islams mest produktiva hadith-berättare och en av de främsta teologerna i den tidiga muslimska gemenskapen. Ibn Hajar al-Asqalani dokumenterar att tusentals hadither förmedlades genom henne, vilket tyder på hennes centrala roll i islams kunskapsöverföring.

4. Historiska revisionistiska argument: Moderna muslimska lärde som Maulana Shibli Numani och Dr. Hesham Hassaballa har argumenterat för att Aishas ålder kan ha förvanskats i transmissionen och att hon var äldre. Dock är majoriteten av klassiska sunniulama eniga om de traditionella uppgifterna och tolkar dem genom den kontext de uppstod i.

4.4 Änkeskydd som Islamiskt Socialt Imperativ

I 600-talets Arabien var änkor och frånskilda kvinnor i en extremt sårbar social position. Utan en manlig försörjare (wali) riskerade de fattigdom, social utstötning och i vissa fall slaveri eller tvångsprostitution. Profetens äktenskap med Sawda bint Zam‘a, Hafsa bint

Umar, Zaynab bint Khuzayma och Umm Salama representerar alla en typ av social räddning.

Ibn Saad skriver i *Tabaqat al-Kabir* om Sawda: hon hade emigrerat till Abessinien med sin förste make, som dog där. Hon återvände ensam till Mekka utan familj att ta emot henne. Profetens äktenskap med henne var en direkt humanitär insats. Likaså Umm Salama — en intelligent och stark kvinna med fyra föräldralösa barn — fick genom äktenskapet med profeten socialt skydd och hög status i det muslimska samhället.

Imam al-Ghazali argumenterar i *Ihya Ulum al-Din* att profetens handlingsmönster i dessa äktenskap är ett pedagogiskt exempel på islams omsorg om de svaga (*ahl al-dufa*), och att muslimska samhällen bör internalisera detta värde.

5. Politiska och Diplomatiska Äktenskap — Statsbyggande och Stamallianser

5.1 Äktenskap som diplomatiskt instrument

I förmoderna samhällen — och i synnerhet i det arabiska stammessamhälle som profeten verkade i — var äktenskap ett av de viktigaste diplomatiska instrumenten för att skapa allianser, avsluta konflikter och integrera rivaliserande grupper. Orientalisten W. Montgomery Watt, i sitt verk *Muhammad at Medina* (1956), påpekar att profetens äktenskap med Juwayriyya, Umm Habiba och Safiyya alla hade tydliga politiska dimensioner.

5.2 Juwayriyya och Banu Mustaliq

Efter slaget vid al-Muraysi (Banu Mustaliq) togs Juwayriyya bint al-Harith tillfånga. Hon var stamhövdingens dotter. Profetens äktenskap med henne ledde till att muslimerna frigjorde alla fångna från Banu Mustaliq — eftersom de inte ville äga relationer till profetens svägerska. Ibn Hisham rapporterar i *Sira* att hundratals fångar frigavs på grund av detta äktenskap, vilket omvände hela stammen till islam.

Aisha (r.a.) citeras i Ibn Saad som säger: "Jag vet inte om någon kvinna som var mer välsignad för sitt folk än Juwayriyya." (*Tabaqat al-Kabir*, Vol. 8)

5.3 Umm Habiba och Abu Sufyan

Umm Habiba (Ramla bint Abi Sufyan) var dotter till Abu Sufyan, Mekkas ledare och profetens främste motståndare. Hennes förste man hade konverterat till kristendomen i Abessinien och lämnat henne. Hon var utlämnad i ett land utan skydd. Profetens äktenskap med henne hade en dubbel funktion: det skyddade henne humanitärt, och det skapade en indirekt familjanknytning till Abu Sufyan — något som Ibn Hisham antyder bidrog till att minska dennes krigslust i de sista åren.

5.4 Safiyya och Khaybar

Efter erövringen av Khaybar var Safiyya bint Huyayy al-Akhtab (av judisk härkomst, dotter till hövdingen) i en extremt sårbar position. Profeten erbjöd henne valet att konvertera och gifta sig med honom, eller att bli frigiven och återvända till sitt folk. Hon valde att konvertera. Ibn Hisham rapporterar att profeten behandlade henne med stor respekt under bröllopsresan och tillrättavisade de som antydde att hon var mindervärdig på grund av sin bakgrund.

Ibn Qayyim skriver i *Zad al-Maad* att detta äktenskap visade islams inkluderande natur och profetens vilja att integrera tidigare fientliga grupper i den muslimska gemenskapen.

6. Profetisk Rättvisa och Personlig Moderering

6.1 Koraniska begränsningar av polygami

Det vore missvisande att analysera profetens polygami utan att notera att Koranen själv sätter strikta gränser. Surah al-Nisa (4:3) fastslår:

"Och om ni fruktar att ni inte kan behandla föräldralösa rättvist, gifta er då med de kvinnor som förefaller er goda — två, tre eller fyra. Men om ni fruktar att ni inte kan behandla dem rättvist — då bara en." (Quran 4:3)

Imam al-Shafi'i kommenterar att rättvisekravet (adl) utgör ett juridiskt villkor för polygami. Surah al-Nisa (4:129) tillägger: "Ni kommer aldrig att kunna behandla era hustrur fullständigt rättvist, hur mycket ni än önskar det" — en vers som många klassiska ulama tolkar som en inbyggd moralisk press mot polygami i allmänhet.

Profetens egna äktenskap skedde under omständigheter som Koranen i surah al-Ahzab (33:50–52) explicit undantog från den allmänna regeln, och profeten höll sig till den gudomliga ordningen.

6.2 Sawdas avtal och profetens rättvisa

En berömd incident illustrerar profetens etiska standard. När Sawda bint Zam'ā åldrades, erbjöd profeten att skilja sig från henne för att befria henne. Hon vägrade och överlät istället sin "dag" (turordning för äktenskap) till Aisha, för att fortsätta vara i profetens

hushåll och uppstå med honom på domedagen. Profeten accepterade detta och Sawda stannade kvar. (Sahih al-Bukhari, 5212)

Ibn Hajar al-Asqalani analyserar i Fath al-Bari detta som ett bevis på profetens rättvisekänsla och respekt för sina hustrurs önskemål — han erbjöd Sawda frihet och värderade hennes val.

6.3 Profetens personliga askes

Profetens äktenskap motiverades inte av materiellt välstånd eller personlig njutning — hans egna levnadsförhållanden var enkla till den grad att Aisha berättar i Sahih al-Bukhari (2567) att profetens familj inte åt sig mätta på vete-bröd mer än tre dagar i rad under hans livstid, och att hans hushåll levde på dadlar och vatten. Ibn Saad dokumenterar att profetens bostäder var enkla rum av lera och palmblad. Den materiella asketismen understryker att äktenskapen inte drevs av lyx eller njutning.

7. Akademisk Diskussion och Apologetik

7.1 Klassisk islamisk försvarsposition

De klassiska muslimska lärde som Ibn Qayyim al-Jawziyya (Zad al-Maad), Ibn Hajar al-Asqalani (Fath al-Bari) och al-Nawawi (Sharh Sahih Muslim) argumenterar samstämmigt för följande: Profetens polygami var undantagen från de regler som gäller vanliga muslimer; varje äktenskap hade en specifik social, politisk eller gudomlig motivering; och profetens äktenskapliga liv var genomsyrat av rättvisa, respekt och omsorg snarare än av sensualitet.

7.2 Moderna muslimska apologeter

Moderna muslimska apologeter som Sayyid Abul Ala Mawdudi (Purdah and the Status of Woman in Islam), Adil Salahi (Muhammad: Man and Prophet, 1995) och Dr. Jamal Badawi (Muhammad's Marriages: A Historical and Ethical Perspective, 1994) har på ett systematiskt sätt sammanfattat de teologiska och historiska argumenten för ett västerländskt auditorium. Badawi betonar i synnerhet det demografiska argumentet: om profeten handlat av begär skulle han inte valt änkor och äldre kvinnor.

7.3 Icke-muslimska akademikers perspektiv

Intressant nog bekräftar icke-muslimska akademiker det politiska argumentet. W. Montgomery Watt skriver i Muhammad at Medina (1956) att profetens äktenskap "på

det hela taget var politiskt motiverade" och att de representerar en typisk form av arabisk statsmannakonst. Karen Armstrong noterar i *Muhammad: A Biography of the Prophet* (1991) att profeten "bar en tung börda" i dessa äktenskap och att de flesta var "akter av välgörenhet" snarare än personlig njutning.

8. Slutsats

Denna artikel har argumenterat för att profeten Muhammads (ﷺ) äktenskap, analyserade mot bakgrund av sunniislamiska primärkällor, inte kan reduceras till personlig sensualitet eller maktmissbruk. Tre sammankopplade argument har lagts fram:

1. Gudomlig befallning: Koranen innehåller direkta påbud om specifika äktenskap (33:37) och en explicit teologisk exceptionalism för profeten (33:50). Äktenskapen skedde under uppenbarelsens tid och med Allahs direkta godkännande.
2. Humanitärt skydd: Majoriteten av profetens hustrur var änkor, äldre kvinnor och socialt utsatta. Äktenskapen representerar en form av institutionellt skydd i ett samhälle utan sociala skyddsnät.
3. Politisk-diplomatisk funktion: Flera äktenskap var direkta diplomatiska instrument för att skapa stamallianser, avsluta konflikter och integrera tidigare fiendliga grupper — ett mönster som bekräftas även av icke-muslimska historiker.

Det faktum att profeten levde i monogami under 25 år med sin äldre hustru Khadija, och att han levde i personlig askes trots sin position, utgör ett kraftfullt kontra-argument mot teorier om sensualitet som drivkraft. Hans äktenskap var, ur sunniislamisk synpunkt, ett

gudomligt uppdrag som bar social, teologisk och historisk mening — ett uppdrag som fullgjordes med rättvisa och omsorg i enlighet med Allahs befallning.

Framtida forskning bör fördjupa analysen av varje enskilt äktenskap i sin specifika historiska kontext, och sätta det i relation till den bredare islamiska etiken om äktenskap, rättvisa och gudomlig vilja.

Källförteckning

Primärkällor

Al-Bukhari, Muhammad ibn Ismail. Sahih al-Bukhari. Redigerad av M.M. Khan. Riyad: Maktabat Dar al-Salam, 1994. (Arabisk original: ca 870 e.Kr.)

Al-Muslim, Muslim ibn al-Hajjaj. Sahih Muslim. Redigerad av M.F. Abdul-Baqi. Kairo: Dar Ihya al-Turath al-Arabi, 1955. (Arabisk original: ca 875 e.Kr.)

Ibn Hisham, Abd al-Malik. Sirat Rasul Allah (Al-Sira al-Nabawiyya). Redigerad av M. al-Saqqa m.fl. Kairo: Maktabat Mustafa al-Babi al-Halabi, 1955. (Baserad på Ibn Ishaq, d. 767; redigerad ca 830 e.Kr.)

Ibn Saad, Muhammad. Kitab al-Tabaqat al-Kabir. Redigerad av E. Sachau. Leiden: Brill, 1904–1921. (Arabisk original: ca 845 e.Kr.)

Al-Tabari, Muhammad ibn Jarir. Tarikh al-Rusul wal-Muluk (History of Prophets and Kings). Redigerad av M.J. de Goeje. Leiden: Brill, 1879–1901. (Arabisk original: ca 915 e.Kr.)

Klassisk islamisk kommentarlitteratur

Al-Ghazali, Abu Hamid Muhammad. Ihya Ulum al-Din (The Revival of the Religious Sciences). Kairo: Dar al-Sha'b, 1974. (Arabisk original: 1106 e.Kr.)

Ibn Hajar al-Asqalani, Ahmad ibn Ali. Fath al-Bari fi Sharh Sahih al-Bukhari. Beirut: Dar al-Ma'rifa, 1959. (Arabisk original: ca 1449 e.Kr.)

Ibn Kathir, Ismail ibn Umar. Tafsir al-Quran al-Azim (Exegesis of the Quran). Redigerad av S. al-Salamah. Riyad: Dar Tayyiba, 1999. (Arabisk original: ca 1373 e.Kr.)

Ibn Qayyim al-Jawziyya, Muhammad ibn Abi Bakr. Zad al-Maad fi Hady Khayr al-Ibad (Provisions for the Hereafter). Beirut: Muassasat al-Risala, 1994. (Arabisk original: ca 1350 e.Kr.)

Al-Nawawi, Yahya ibn Sharaf. Sharh Sahih Muslim (Commentary on Sahih Muslim). Beirut: Dar Ihya al-Turath al-Arabi, 1972. (Arabisk original: ca 1277 e.Kr.)

Al-Shafi'i, Muhammad ibn Idris. Al-Risala fi Usul al-Fiqh. Redigerad av A.M. Shakir. Kairo: Maktabat al-Halabi, 1940. (Arabisk original: ca 820 e.Kr.)

Modern islamisk litteratur

Badawi, Jamal A. *"Muhammad's Marriages: A Historical and Ethical Perspective."* Halifax: Islamic Information Foundation, 1994.

Mawdudi, Sayyid Abul Ala. *Purdah and the Status of Woman in Islam.* Lahore: Islamic Publications, 1972.

Salahi, Adil. *Muhammad: Man and Prophet — A Complete Study of the Life of the Prophet of Islam.* Leicester: The Islamic Foundation, 1995.

Siddiqui, Mona. *The Good Muslim: Reflections on Classical Islamic Law and Theology*. Cambridge: Cambridge University Press, 2012.

Västerländsk akademisk litteratur

Armstrong, Karen. *Muhammad: A Biography of the Prophet*. San Francisco: Harper, 1991.

Esposito, John L. *Islam: The Straight Path*. Oxford: Oxford University Press, 1988.

Peters, F.E. *Muhammad and the Origins of Islam*. Albany: SUNY Press, 1994.

Watt, W. Montgomery. *Muhammad at Medina*. Oxford: Clarendon Press, 1956.

Watt, W. Montgomery. *Muhammad: Prophet and Statesman*. Oxford: Oxford University Press, 1961.

Rekommenderad Läsning (Vidare Studier)

För den som vill fördjupa sig ytterligare rekommenderas följande verk, organiserade efter tema:

Sīra och Profetbiografi

- *Ibn Kathir. Al-Sira al-Nabawiyya*. (4 volymer). Redigerad av M.A. al-Ghazali. Kairo, 1994.

- Martin Lings [Abu Bakr Siraj ad-Din]. *Muhammad: His Life Based on the Earliest Sources*. Cambridge: Islamic Texts Society, 1983. [En klassisk engelskspråkig Sira]
- Safi ur Rahman al-Mubarakpuri. *Ar-Rabeeq Al-Makhtum (The Sealed Nectar)*. Riyad: Dar al-Salam, 1996. [Pulitzerprisvinnare vid Rabita-konferensen 1979; tillgänglig på svenska]

Profetens Hustrur

- Ibn Saad. *Kitab al-Tabaqat al-Kabir, Volym 8: Hustrurna* [arabisk text, delvis översatt av Bewley, A. (1995). *The Women of Madina*. London: Ta-Ha Publishers.]
- Spellberg, D.A. *Politics, Gender, and the Islamic Past: The Legacy of Aisha bint Abi Bakr*. New York: Columbia University Press, 1994. [Akademisk studie]
- Abu Shuqqah, Abd al-Halim Muhammad. *Tabrir al-Mar'a fi Asr al-Risala (Women's Liberation in the Era of Revelation)*. Kairo: Dar al-Qalam, 1990. (6 volymer)

Islamisk Etik och Fiqh

- Al-Qaradawi, Yusuf. *The Lawful and Prohibited in Islam (Al-Halal wal-Haram fil-Islam)*. Indianapolis: American Trust Publications, 1980.

- Doi, Abdur Rahman I. *Shari'ah: The Islamic Law*. London: Ta-Ha Publishers, 1984.

Koranisk Exeges (Tafsir)

- Sayyid Qutb. *Fi Zilal al-Quran (In the Shade of the Quran)*. Delvis översatt till engelska. Leicester: Islamic Foundation, 2009.
- Al-Tabari. *Jami al-Bayan an Tawil Ay al-Quran (Tafsir al-Tabari)*. (30 volymer). Kairo: Dar Hijr, 2001.

Jämförande och Akademisk Forskning

- Esposito, John L. & DeLong-Bas, Natana J. *Women in Muslim Family Law*. Syracuse: Syracuse University Press, 2001.
- Stowasser, Barbara Freyer. *Women in the Quran, Traditions, and Interpretation*. Oxford: Oxford University Press, 1994.

☪ — *Salla Allahu Alayhi wa Sallam (Allahs frid och välsignelse vare med honom)*